

*Образуване на нов ден
Диференциален съюз - годишен доклад
съюз Янаки Стоянов
09.01.2023г.*

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

ОТ

НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ 48 НАРОДНО СЪБРАНИЕ

за установяване на противоконституционни следните решения:

- РЕШЕНИЕ ЗА ОКАЗВАНЕ НА ВОЕННА И ВОЕННО-ТЕХНИЧЕСКА ПОДКРЕПА НА УКРАИНА И УКРЕПВАНЕ НА ОТБРАНИТЕЛНИТЕ СПОСОБНОСТИ НА БЪЛГАРИЯ, прието от Народното събрание на 03.11.2022г., обнародвано в бр. № 89/2022 г. на Държавен вестник
- РЕШЕНИЕ за оказване на военна и военно-техническа подкрепа на Украйна, прието от Народното събрание на 09.12.2022 г., обнародвано в бр. № 99/ 2022г. на Държавен вестник

Същите противоречат на:

- член 4, алинея 1 от Конституцията на Република България, който постановява принципа за правовата държава, която се управлява според Конституцията и законите на страната;
- член 5, алинея 1 от Конституцията на Република България, който постановява принципа за върховенството на Конституцията, на която другите закони не могат да противоречат;
- член 8 от Конституцията на Република България, който постановява принципа на разделението на държавната власт на законодателна, изпълнителна и съдебна.

Основание: Чл. 149 ал.1 т.2, вр. с чл.150, ал.1 пр.1-во от Конституцията на Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На 03.11.2022г. на заседание на Народното събрание бе одобрен проект решение за укрепване на отбранителните способности на България и оказване на военна подкрепа на Украйна (*внесен от народните представители Атанас Атанасов и група народни представители на 19.10.2022 г. и проект на решение за възлагане на Министерски съвет да предостави военна и техническа помощ на Република Украйна (вносители: Десислава Атанасова и група народни представители, 24.10.2022 г.),* обнародвано в бр. № 89/2022 г. на Държавен вестник, с което се реши:

1. Министерският съвет в срок до един месец да внесе в Народното събрание проект на решение за предоставяне на военна и военно-техническа подкрепа за Украйна като принос към общите усилия на международната общност за подпомагане на жертвата на агресията съобразно българските възможности и гарантирайки сигурността и защитата на населението.

2. Министерският съвет в кратък срок да организира подписването на споразумения за предоставяне на необходимото военно оборудване, отчитайки българските възможности.

3. В срока по т. 1 Министерският съвет да проведе преговори с правителствата на съюзниците в НАТО и партньорите в Европейския съюз за придобиване, предоставяне или разполагане на заместващи способности или усилващ отбранителните ни способности капацитет, което да позволи ускореното освобождаване от остарялото съветско въоръжение и техника.

4. Министерският съвет в рамките на общите усилия на Европейския съюз да идентифицира и предложи на Народното събрание пакет от мерки за взаимодействие и подкрепа на Украйна във възстановяването на икономиката, инфраструктурата и енергетиката на страната.

5. В рамките на оказваната военна и военно-техническа подкрепа за Украйна възлага на Министерския съвет в срок до 10 ноември 2022 г. да предприеме всички необходими действия за деклариране готовността на България за принос към мисията на Европейския съюз за подпомагане на Украйна (EUMAM).

6. Министерският съвет да подкрепи съдебния иск на Украйна срещу Русия в Европейския съд за правата на човека за нарушения на Европейската конвенция за правата на човека и да встъпи в делото на Украйна срещу Руската федерация пред Международния съд на ООН. Също така да подкрепи усилията на международната общност за разследване на военните престъпления, извършени от руската армия на територията на Украйна.“

На 09.12.2022г. на заседание на Народното събрание бе одобрен проект на решение за оказване на военна и военно-техническа подкрепа на Украйна, прието от Народното събрание на 09.12.2022 г., обнародвано в бр. № 99/ 2022 г. на Държавен вестник, с което се реши:

„1. Република България предоставя на Украйна военно имущество съгласно приложение № 1 (поверително) въз основа на споразумение, което да бъде ратифицирано от Народното събрание.

2. Република България предоставя военно имущество в рамките на Мисията на Европейския съюз за подпомагане на Украйна (European Union Military Assistance Mission in Ukraine – EUMAM UA) съгласно приложение № 2 (поверително).

3. Разрешава участие на военнослужещи от въоръжените сили на Република България в Мисията на Европейския съюз за подпомагане на Украйна (European Union Military Assistance Mission in Ukraine – EUMAM UA) с оръжие и техника за срока на мисията, както следва:

а) един щабен офицер за усилване на Звеното за планиране и провеждане на военни мисии и операции на Европейския съюз в Кралство Белгия;

б) до 5 военнослужещи (офицери/сержанти) в Многонационалното командване на Европейския съюз за общовойсково обучение в Полша и/или в Многонационалното командване за специализирана подготовка във Федерална република Германия;

в) до 50 военнослужещи за обучение за използването на предоставено в рамките на Мисията на Европейския съюз за подпомагане на Украйна (European Union Military Assistance Mission in Ukraine – EUMAM UA) въоръжение и техника, на територията на държави – членки на Европейския съюз, и/или в Република България.

4. Разрешава пребиваването на до 60 лица от въоръжените сили на Украйна, за всяка календарна година, за участие в модули за подготовка на бойни санитарни на територията на Република България във връзка с провеждане на Мисията на Европейския съюз за подпомагане на Украйна (European Union Military Assistance Mission in Ukraine – EUMAM UA).

5. Министерският съвет на Република България да предприеме необходимите действия по сключване на споразумението по т. 1 и да внесе същото за ратификация.

6. Министерският съвет да продължи да предприема всички действия за оказване на последваща военна и военно-техническа подкрепа на Украйна съобразно заявената от нея необходимост и българските възможности.

7. Министерският съвет да пристъпи към обновяване на ведомствените военновременни запаси на Министерството на отбраната, представляващи въоръжение и боеприпаси, чийто срок на съхранение изтича до три години, включително и чрез замяна на наличните такива с новопроизведени от държавните публични предприятия на съответната равностойност. “

С оспорваните от нас решения на Народното събрание на Република България е нарушен принципа на разделение на властите, заложен в чл.8 от Конституцията на Република България. Налице е пряка намеса от страна на законодателната власт в правомощията на изпълнителната власт. Нещо повече, Народното събрание е приело тези две решения с липса на каквито и да било параметри – както по отношение укрепване на отбранителните способности на Република България, така и по отношение на оказване на военна подкрепа на Република Украйна. То е решило тези въпроси едностранно и без да зачита принципа на взаимоотношения между властите, за спазването на който Конституционният съд следи.

В светлината на принципа на разделението на властите, същите трябва да се разглеждат не като дейности на държавни органи, а като правомощия. Държавният апарат като субект на властта действа като представител на суверена. Има държавни органи, които осъществяват властта на суверена пряко по негова делегация. Те са представителни органи. Има и държавни органи, които действат по служба. Те не са представителни. Първите осъществяват власт, те са власти. Вторите не са. Те осъществяват само функции.

В този ред на мисли Конституцията на Република България в чл.105-106 ясно очертава правомощията на Министерски съвет, част от които са и ръководството и осъществяването на вътрешната и външната политика на страната в съответствие с Конституцията и законите. Това включва и организацията и осъществяването на отбраната и националната сигурност на страната. Освен това външно-политическите отношения и взаимодействия с изпълнителната власт на други суверенни държави, както в случая с правителството на Република Украйна, също са конституционни правомощия на Министерски съвет, а не на Народното събрание. Това е установено от заложените в Конституцията принципи за взаимоотношения между отделните власти и между установените в Конституцията органи, като се гарантират дейността и зачитането им като носители на определена компетентност, която им е предоставена именно от Конституцията. В тази насока парламентарното управление установява сътрудничество и взаимодействие между законодателната и изпълнителната власт, а намесата на Народното събрание в дейностите на изпълнителната власт е регламентирана и ограничена от Конституцията, за да се гарантира независимост при осъществяване на публичната власт от страна на изпълнителната – каквато е и непротиворечивата практика на Конституционния съд (Решение No.6/1993г.; Решение No.1/1999г.; Решение No.15/1999г. и др.).

С атакуваните от нас решения, с които се „указва“ на Министерски съвет да **предостави, при това неконкретизирано каква военна подкрепа и военна и техническа помощ на република Украйна** Народното събрание е излязло извън сферата на правомощията, които са му дадени по силата на член 84 и следващите от Конституцията, като се извършва дерогиране на въпросните правомощия от страна на Народното събрание и изземване на власт и оперативни управленски функции. И то именно такива, каквито не са му предоставени по Конституцията на Република България. Така с решение на Народното събрание се нарушава конституционно установеният баланс между трите власти и се пренебрегва Конституцията, което е нарушение на принципа на правовата държава, залегнал в член 4, ал.1, както и принципа за върховенство на Конституцията, залегнал в член 5, ал.1 от нея. Конституционно нетърпимо е Народното събрание самоволно да взема решения, които не са в рамките на неговите конституционни правомощия.

В мотивите към решение No.1/2005г. Конституционният съд посочва, че „**правова държава**“ означава упражняване на държавна власт на основата на Конституцията, в рамките на законите, които материално и формално и

съответстват и са създадени за запазване на правна сигурност. Този принцип – на правовата държава, означава и това, че основите правовия ред, заложен в Конституцията на Република България, са в еднаква степен задължителни и за трите власти – законодателна, изпълнителна и съдебна, както е посочено и в мотивите към Решение №22/10.12.1996г.

На следващо място следва да се посочи обстоятелството, че въпросните решения са приети от Народното събрание при положение на действащо **служебно правителство**, назначено на основание чл.99 ал.5 КРБ с Указ № 212 на Президента на Републиката от 02.08.2022 г. за назначаване на служебно правителство.

Съгласно Решение № 20 от 23 декември 1992 г. по конституционно дело № 30/1992г. за тълкуване на чл. 99 от Конституцията (Обн., ДВ, бр. 1 от 5 януари 1993 г.), служебното правителство получава своя мандат не от парламента и от това произтича определена ограниченост на неговите функции. Тя не подлежи на дефиниране или законово регламентиране, а е следствие от ограничения период на функциониране на служебното правителство, от предназначението му да управлява текущите въпроси на вътрешната и външната политика на страната до провеждането на законодателни избори и съставянето на редовно правителство, от ограничеността на парламентарния контрол, упражняван върху него, както и от непарламентарния източник на неговите правомощия като служебното правителство не е обект на парламентарен контрол, който цели реализирането на политическа отговорност и президентът може да прави промени в структурата и състава на служебното правителство.

Тъй като според цитираното Решение №20/23.12.1992 г. парламентарният контрол не може да се счита като средство за управление на парламента, защото НС не управлява, а оставя това да прави правителството. От друга страна, би било нарушение на принципа за разделение на властите (чл. 8 от Конституцията), ако се допусне Народното събрание да отменя актове на правителството, които счита за незаконосъобразни или неправилни.

Съгласно чл. 84. Т.10 КРБ и чл. 108 ал.1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България решаването въпросите за обявяване на война и за сключване на мир са от компетентността на Народното събрание. Изключение от цитираната норма се явява хипотезата на чл.100 (5) Конституцията на Република България, съгласно който Президентът обявява положение на война при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни

задължения, военно или друго извънредно положение, когато Народното събрание не заседава, но дори и в такава ситуация „ то се свиква незабавно, за да се произнесе по решението.“

В този смисъл оспорваните от нас актове на НС се явяват противоконституционни като по същество ангажират страната във военен конфликт, воден между други суверенни държави - Украйна и Русия, които не са страна по съюзни отбранителни пактове в които е страна и Република България.

Нещо повече, считаме за противоконституционно произнасянето на Народното събрание с оспорените решения, по искане на представители на изпълнителната власт на друга суверенна държава, в случая – Република Украйна. Според нас подобни искания са де факто разпореждания, които представляват пряка намеса в управлението на нашата страна, конкретно в организацията на нейната сигурност и отбрана; и последващите актове на Народното събрание в изпълнение на тези искания са противоконституционни.

Считаме, че с Решенията от 03.11.2022г. и 09.12.2022г. Република България de facto заема страна във военен конфликт, който се разразява на по-малко от 300 км. от държавните ѝ граници като актът е в състояние да донесе много и непоправими вредоносни последици в обозримо бъдеще за националната сигурност.

Затога, въз основа на всичко гореизложено, правим следното

ИСКАНЕ:

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

По изложените по-горе съображения моля на основание чл. 149 ал.1, т.2 от Конституцията на Република България да обявите за противоконституционни Решенията на 48-то Народното събрание от

- РЕШЕНИЕ ЗА ОКАЗВАНЕ НА ВОЕННА И ВОЕННО-ТЕХНИЧЕСКА ПОДКРЕПА НА УКРАЙНА И УКРЕПВАНЕ НА ОТБРАНИТЕЛНИТЕ СПОСОБНОСТИ НА БЪЛГАРИЯ, прието от Народното събрание на 03.11.2022г., обнародвано в бр. № 89/2022г. на Държавен вестник и

- РЕШЕНИЕ за оказване на военна и военно-техническа подкрепа на Украйна, прието от Народното събрание на 09.12.2022 г., обнародвано в бр. № 99/ 2022 г. на Държавен вестник,

като противоречащи на чл.4, ал.1, чл.5, ал.1 и на чл.8 от Конституцията.

Предлагаме да бъдат конституирани като заинтересовани страни Народното събрание, Върховен административен съд, Главният прокурор, Висшият адвокатски съвет, Висш съдебен съвет, Министерски съвет.

ВНОСИТЕЛИ:

Иван Тодоров Кочодинков
Сотир Попов Ангел
Димо Георгиев Дрешиев

Петър Христова Петров

Константина Венуиславова Петрова
Стоян Николов Габелакъ

Коста Георгиев Стоянов

Десислава Умиева Георгиева

Сашко Добринов Стоянов

Ангел Нешов Георгиев

Мартин Валентинов Рабелов

Данел Петров Петров

Ивелин Перванов Перванов

Димитър Тименов Лазаров

Ивайло Василев Петков

Николай Кръстев Кръстенов

Никола Николаевич Димитров

Георги Николаев Георгиев

Ушо Георгиев Русев

Николай Георгиев Рутев

Маргарита Анастасова Кенчева

Борис Димитров Алагунов

Александар Димитров Аралов

Ивайло Георгиев Чорев

Климент Пачев Шеров

Златан Савков Златанов

Иржа Тодоров Анастасов

Смиляна Николова Николова

Корнелия Методов
Николов

Борис-В Гудов Гудов

Мая Иорданов Димитров

Михаил Валентинов Ганчев

Вера Емельова Лордженва

Георги Страхиня Страхиня

Венча Маркова Кенчева

Дези Цанков Девев

Анато Ганчев Проданов

Антан Славков Лончев

Борган Емундов Бочев-
Боинко Крешков Мабосурдов
ИВАН БОГОМИРОВО ПЕТРОВ
Ружен Вачушев Тереш
Кристиан Шанов Вичев
Шанов Кристиан
Георги Георгов

ИВАН ЧЕНЧЕР

Драгомир Станков
МАНОЛ ГЕМОВ-
Абдига Зофирков
Иван Иван